

fremstille saadanne Træhuse i Massevis praktisk taget, altsaa paa Fabrikker, gjort færdige til Opstilling paa Stedet.

Da jeg og Arkitekt Rolf Schroeder kom hjem og fik en Forhandling om Sagen, var vi straks enige om, at vi maatte forlange en Forbedring af Konstruktionen, og den er ogsaa foretaget; og jeg vil give det ærede Medlem Hr. Slebsager Ret i, at den Konstruktion, som Phønix nu anvender paa sine Huse, staar fuldt ud paa Højde, rent konstruktionsmæssigt, med den Konstruktion, som man anvender i Sverige. I denne Henseende er der ikke noget i Vejen.

Naar jeg alligevel var noget betænkelig ved at give Statslaan i disse Ejendomme i den Udstrækning, som jeg maa formode det er Hensigten at kræve det, skyldes det, at det er noget helt nyt for os her i Danmark i videre Udstrækning at bygge Træhuse. Dertil kommer, at der her er Tale om at bygge dem en masse, liggende ved Siden af hverandre paa Grunde, hvor Vej- og Kloakforholdene er i allerhøjeste Grad udenfor det, man almindeligvis kræver. Og jeg maa navnlig være betænkelig, da Forholdet bliver dette, praktisk talt, at Staten kommer i Klemme med sidste Prioritet.

Nu forholder det sig imidlertid ikke, som det ærede Medlem sagde. Jeg gør ham ikke nogen Bebrejdelse i den Anledning, idet han ikke har faaet den sidste Meddelelse, skønt den er givet Phønix for ikke saa kort Tid siden. Det er ikke rigtigt, at vi ikke vil yde mere end som i den oplæste Skrivelse fastsat. Vi har ved Forhandling med Phønix tilkendegivet, at vi kunde tænke os at gaa op til 70—65 pCt. henholdsvis for saadanne Ejendomme, som der gives Laan i med Kommunegaranti, og for saadanne, med Hensyn til hvilke Staten alene tager Risikoen.

Og nu maa jeg oplyse, at saa vidt jeg kan skønne, vil Forholdet i de 99 af 100 Tilfælde — det er maaske for meget sagt, men i hvert Fald i meget vid Udstrækning — blive det, at Staten maa tage hele Risikoen, fordi Kommunerne ikke vil kautionere. Der bygges ude i Periferien i Kommuner udenfor København, og disse Kommuner vil ikke kautionere, ikke mindst af den Grund, at en stor Del af Parcel-ejerne kommer fra Hovedstaden eller fra andre Kommuner. Staten kommer til at staa alene med Risikoen. Men selv om nu den paagældende Kommune vil kautionere, maa jeg sige, at denne Kaution, naar det virkelig kom til Stykket, og man

fik bygget en Masse saadanne Huse, ikke vilde betyde noget, for vedkommende Kommune vilde slet ikke kunne fyldestgøre det Krav, der eventuelt vilde blive stillet fra Statens Side om Deltagelse i Tabet.

Men vi er altsaa nu gaaet op til efter Omstændighederne, naar visse Forhold iagttages, en Procent paa henholdsvis 70 og 65 for de to Kategorier af Tilfælde paa den Betingelse, at Amortisationen bliver noget kortere. Vi har nemlig ingen Erfaring her i Landet for, hvor længe et saadant Træhus kan staa. Vi har derimod megen Erfaring for, at der kan opstaa Svamp i Træmassen indenfor en Bygning, og det kan ogsaa komme indenfor flere Bygninger, og skulde det blive Tilfældet, hvor saadan Massebebyggelse har fundet Sted, kan Parterne jo komme til at staa i en overordentlig vanskelig Situation.

Jeg har her villet i nogen Maade give Udtryk for vore Betænkeligheder, for at man skal forstaa, at det ikke er Uvillie overfor Parcelbyggeriet og ej heller overfor et Forsøg paa at skabe en ny Type af Huse, der har dikteret min og Ministre-riets Stilling. At Kreditforeningerne vil laane ud i første Pant, er mig ingen Garant, for hvis det virkelig skulde være Tilfældet, at Jorden er 5 000 Kr. værd, vil Kreditforeningen jo i hvert Fald være garderet imod alle Eventualiteter, naar den ikke gaar ud over en almindelig Laan-givning i saadanne Parcelejendomme. Hvordan Hypotekforeningerne eventuelt kan blive stillet, skal jeg ikke udtale mig om.

Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Slebsager, at det fremdeles er min Opfattelse, at disse Træhuse er for dyre. Det forekommer mig, at Træbygningerne er for dyre i Forhold til, hvad det koster at opføre et Stenhus. Et Hus paa 168 Kvadratalen er jo et meget lille Hus, og der er ingen nævneværdige Kælderrum i det paagældende Hus, og det koster 22 200 Kr. efter den Kalkule, der er givet; saa er Grunden sat til 5 000 Kr. Type B, som kun er 144 Kvadratalen, altsaa et lille Træhus, der er 12 Alen paa hver Led, kommer med Grund op paa 19 800 Kr., og det forekommer mig, at det er for dyrt. Jeg skal ikke udtale mig om, hvorvidt det er muligt for Phønix at komme længere ned med Prisen, men jeg har villet give Udtryk for mine Betænkeligheder.

Jeg tror ikke, at Husene vil blive kølere at bo i — jeg vil gerne ved denne Lejlighed sige ogsaa, hvad der kan siges til Fordel for disse Huse — end Sten-